

Κριτική Θεάτρων

Τὸ θέατρο τοῦ ἐνὸς

ΤΟΥ ΝΤΙΝΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΗ

Συμπαθὴς καὶ ἡρωϊκὸς ὁ ποιητὴς καὶ ἡθοποιὸς Ντίνος Ταξιάρχης θέλησε πάλιν νὰ καινοτομήσῃ συγγραφικὰ καὶ σκηνικὰ μ' ἓνα «Θέατρο τοῦ ἐνὸς». Τῇ Δευτέρᾳ τὸ βράδυ στὴ «Διάννα» παρουσίασαν τρία μονόπρακτα ποὺ ἐγύρασε ὁ ἴδιος καὶ μόνος του τὰ ἐπαιξε. Μιὰ «Μικρὴ πορεξήγησις» τοῦ ἀναφέρεται στὸ δράμα τῆς ἀναδουλειᾶς, τοὺς «Μετανάστες» ποὺ ἀγγίζει τὸ μεγάλο αὐτὸ ἐθνικὸ πρόβλημα, τῇ «Δόξα μὲ προσωπεῖο», ποὺ πάει νὰ προβάλῃ τὴ λαγνεία τοῦ μικροῦ ἀνθρώπου νὰ ξεπεράσῃ τὸν ἐαυτό του.

Τὰ θέματα δὲν εἶναι ἄσχημα. Καὶ εἶναι τιμητικὸ γιὰ τὸν συγγραφέα καὶ καλλιτέχνη ποὺ θέτε, τὸν δάκτυλο στὸν τύπο τῶν ἡλῶν τῆς νεοελληνικῆς πραγματικότητος. Εἶναι ὅμως καὶ μεγάλα. Ἀπαιτοῦν γεωὴ πνευματικὴ συγκρότηση καὶ μεγάλη καλλιτεχνικὴ ιδιοφυΐα καὶ δεξιότητες γιὰ νὰ ἀποδοθοῦν ἀπὸ ἓνα μόνον ἄνθρωπο. Διαφορετικὰ πέφτουν στὸ κενό. Κι' ἐνῶ ζητοῦν τὸ δάκρυ, προκαλοῦν τὸ γέλιο. Εἶναι βέβαια ἀδίκαιολόγητοι καὶ ἀξιοκατάκριτοι μερικοὶ νεαροὶ ποὺ βοίσκουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ καυχάζουν κατὰ τρόπο ἀνάγνωστο καὶ ἀπάνθρωπο, αὐτοὶ οἱ ἀναιμάρτητοι καὶ κορυφαῖοι φαίνεται δημιουργοί, νὰ λιθοβολοῦν ἓναν τρα-

γικὸ στὸ βάθος ἄνθρωπο σὰν νὰ εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ὁ δικός τους λίθος ἀναθέματος σ' ἓναν πεσμένο μαγητὴ μ' εὐγενικὲς προθέσεις. Ἀλλὰ καὶ ὅποιος καταπιάνεται μὲ τόσο σοβαρὰ προβλήματα, πρέπει ν' ἀναλογίζεται τὴν εὐθύνη καὶ νὰ ἔχη συναίσθησι τοῦ μέτρου νὰ μὴ μεταβάλλῃ τὸ δόγμα σὲ κωμωδία ποὺ διαστέλλει σὲ μειδίωμα τὰ γείλη καὶ τῶν πιὸ καλοπροαίρετων ἀνθρώπων. Αὐτὸ τὸ μέτρο φαίνεται ὅτι ἔλειψε καὶ ἀπὸ τὴν συγγραφή καὶ ἀπὸ τὴν ἐρμηνείαν. Περίττεψε νὰ ἐπαναλαμβάνονται τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια, ἄτονα, δίγως πνοὴ λόγια. Περίττεψε ἄκόμα, ἃ κοστοῦν ὥρα πολλή οἱ ὁμοιότητες, σκηνικὲς κινήσεις καὶ γκριμάτσες. Ἀκούσε ὅλα αὐτὰ νὰ λέγονται καὶ νὰ γίνονται μιὰ φορὰ. Πόσο πιὸ ωραία θὰ ἦσαν τὰ πράγματα ἂν ὁ συγγραφέας καὶ ἡθοποιὸς εἶχεν ἀσκεσθῇ στὸ πρῶτο μόνον μονόπρακτο καὶ τιλοθυροῦσε ἀπλᾶ τὶς προσπάθειές του «δραματικὰ μονόλογα»... Καὶ τί ωραία ἡ μουσικὴ τοῦ Μάνου Λοῖζου...

Κανένας πειραματισμὸς δὲν εἶναι κατακριτέος. Ἀλλὰ καὶ κανένας ἡρωϊσμὸς, ὅσο εὐγενικὸς καὶ συμπαθὴς κι' ἂν εἶναι, δὲν πρέπει νὰ πηγαινῇ στὸ βρόντο. Ἄς γίνῃ τὸ εὐχέλαιστον μάθημα.

ΜΠΑΜΠΗΣ Δ. ΚΛΑΡΑΣ